

» յաջողութիւն չտուաւ այդ եպիսկոպոս-
 » սին՝ պատրիարքին մեռնելէն վերջը, և ոչ
 » երջանիկ կեանք. վասն զի քսան օրէն
 » ետեւ ինքն այլ մեռաւ: Աստուած իր
 » ծածուկ իմաստութեամբ գիտէ՝ թէ որ-
 » չափ ստոյգ էր այդ եպիսկոպոսին համար
 » ըսուածն: Իսկ պատրիարքն՝ որոյ հա-
 » մար էր խօսքերնիս, գիտուն քահանայ
 » մ'էր, լաւ տեղեակ Ս. Գրոց և զանոնք
 » յաջող բացատրող: Բայց կային նախան-
 » ձոտք իր բարի համբաւոյն տարածմանն
 » համար, և կ'ըսէին թէ յանցաւոր եղած
 » էր ոչ բարոյական վարքով: Այս զրոյցս
 » հանեցին իրեն անմեղութեան ամենէն
 » աւելի նախանձոտքն: Գրոցս հեղինակն
 » (ինքն Աբուսահլ) վկայէ, թէ հանդիպե-
 » ցաւ Ասկալոնացի Ապու'լ Գասիմ Խալիլ
 » փիլիսոփայ բժշկի, որ կ'ըսէր՝ թէ տե-
 » սեր էր զպատրիարքը՝ Ազ-Չուհրի վան-
 » քում եղած ատեն, իր խրցկան մէջ (և
 » անարատ գտեր է): Այս զրոյցս իր յԱ-
 » սորիս (Եգիպտոսէ յԵրուսաղէմ) երթալէն
 » և իր մահուանէն վերջը տարածուեցաւ:
 » Մսրայ դատիններուն զլիաւորին (որ էր
 » Ալ- Ազզ Հասան իպն Սալամա՝ Պախի-
 » լանի մականունեւոյ) տանը մէջ՝ ես
 » այս զրոց խեղճ հեղինակս՝ հանդիպեցայ
 » (վերոյիշեալ) Ապու'լ Գասիմի, Շավվալ